

Ode aan het Landschap – Marianne Brouwer

Een eigen perspectief

Marianne Brouwer (1993) besloot zich na haar docentenopleiding aan de Minerva Academie te richten op het autonoom kunstenaarschap. Als schilder is ze zich voortdurend aan het vernieuwen. In De Lawei toont ze haar 'stadse landschappen'.

'Tijdens mijn studie heb ik me in super veel disciplines verdiept: etsen, houtsnijden, keramiek, metaalbewerking, fotografie en natuurlijk ook schilderen. Ik vond eigenlijk alles interessant. Bovendien deed ik de docentenopleiding en die is nu eenmaal breed. Maar hoewel ik lesgeven heel leuk vond, ben ik daar na een tijdje toch mee gestopt, omdat het moeilijk te combineren was met het kunstenaarschap. Ik wilde namelijk heel graag alleen nog maar schilderen.'

Eureka

'Als jonge autonome schilder kom je voor vragen te staan als: wat ga je schilderen, hoe ga je schilderen, hoe vind je een authentieke stem, een eigen invalshoek? Toen keek ik op een keer uit het raam van Minerva op het Zuiderdiep in de stad Groningen. Dat interesseerde me, maar ik wist nog niet precies waarom. Dat kwam pas toen ik in mijn geboortestreek in Friesland in de buitenlucht landschappen heb geschilderd. Dat werden heel brede werken van uitgestrekte gebieden waarin niks gebeurde. Best wel een beetje saai eigenlijk. Dat was het dus niet voor mij. Toen dacht ik terug aan die "Zuiderdiep-ervaring" en realiseerde ik me opeens wat me daaraan boeide. Er was super veel beweging, levendigheid, kleur. En er was dat speciale standpunt: het perspectief van binnenuit en van bovenaf. Alles lekker complex. Samen met mijn snelle manier van schilderen en de verticale uitsneden vanwege dat atelierraam zou dat mijn nieuwe weg zijn.'

Vrijheid

'Natuurlijk ontwikkel ik me daarbinnen nog. Zo neem ik steeds meer vrijheid in de weergave van de dingen die ik zie en worden mijn kleuren helderder en feller. Ik experimenteer ook met de mate van abstractie. Momenteel werk ik onder andere aan een serie waarbij niet de werkelijkheid het onderwerp is, maar mijn eigen schilderwerk. Van dat oudere werk maak ik met meer vrijheid en abstractie een nieuwe versie. Gaandeweg doen zich dan vragen voor als: in hoeverre zit je vast aan een onderwerp en een benadering? Super boeiend. Het is een experiment dat eindeloos door kan gaan. Voor de expositie heb ik nieuwe schilderijen gemaakt. Daarin komt de natuur, onder andere geïnspireerd op het stadspark, sterk naar voren.'